

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

-Την Τετάρτη 31 Μαΐου 2017, στη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής, τη γνωστή Πέτρου Ράλλη, 8 μετανάστες συλλαμβάνονται ύστερα από επίθεση που δέχτηκαν από τους μπάτσους μέσα στα κελιά τους. Η αφορμή για την επίθεση ήταν ότι οι μετανάστες ζητούσαν να επικοινωνήσουν με τον διευθυντή ώστε να ενημερωθούν για την εξέλιξη της κράτησης τους, όντας ήδη 8 έως 10 μήνες κρατούμενοι σε διοικητική κράτηση. Η απάντηση των μπάτσων στο απλό αυτό αίτημα ήταν να τους ξυλοφορτώσουν άγρια, με αποτέλεσμα να μεταφερθούν και οι οχτώ στο νοσοκομείο βαριά χτυπημένοι. Στη συνέχεια, για τη συγκάλυψη του ξυλοδαρμού, οι μπάτσοι αμέσως έστησαν δικογραφία εναντίον τους.

-Την Δευτέρα 17 Ιουλίου 2017 στο κέντρο κράτησης της Μόριας ξεκινούν διαμαρτυρίες από μερίδα μεταναστών/ριών, κυρίως αφρικανικής καταγωγής που αφορούσαν τις συνθήκες διαβίωσης τους και τις καθυστερήσεις στις αιτήσεις ασύλου τους. Γίνεται συμβολικός αποκλεισμός των γραφείων της ευρωπαϊκής υπηρεσίας ασύλου (EASO). Στις 18 Ιουλίου δέχονται επίθεση από τα ΜΑΤ που προσπαθούν να τους/τις απομακρύνουν κυνηγώντας τους/τις στο εσωτερικό του κέντρου. Από μέρους τους, οι μετανάστες/ριες απαντούν στην επίθεση που δέχονται. Μια ώρα μετά το τέλος των συγκρούσεων οι αστυνομικές δυνάμεις συλλαμβάνουν εν τέλει 35 τυχαία άτομα εκ των οποίων τα 30 προφυλακίζονται.

Τα δικαστήρια για τις δύο αυτές υποθέσεις έχουν προγραμματιστεί αντίστοιχα για τις 27/4/2018 (Αθήνα) και 20/4/2018 (Χίος).

Μέσα στην στημένη δικογραφία εναντίον των 8 μεταναστών της Πέτρου Ράλλη περιέχεται πως υπήρξε «κλιμάκωση της έντασης», πως οι κρατούμενοι «προσπάθησαν να αποδράσουν χτυπώντας συντονισμένα την κεντρική πόρτα της πτέρυγας για να τη σπάσουν» και ότι δήθεν, στην προσπάθειά τους να τραπούν σε φυγή «γλίστρησαν και χτύπησαν μόνοι τους». Στην πραγματικότητα οι μπάτσοι απρόκλητα εισέβαλαν στα κελιά και ξυλοκόπησαν όποιον βρήκαν μπροστά τους όταν οι ίδιοι χτυπούσαν την πόρτα της πτέρυγας ζητώντας να δούνε τον διευθυντή και να ενημερωθούν για τον χρόνο της κράτησης τους.

Αν και στην συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει βίντεο, που καταδεικνύει τον τρόπο «διαχείρισης» των μεταναστών με τη χρήση βίας οι ανθρωποφύλακες έχουν το θράσος να υποστηρίξουν το ακριβώς αντίθετο και η εισαγγελική αρχή να υιοθετεί αυτά τα ψέματα. Το γεγονός αυτό δεν μας εκπλήσσει, απλά επιβεβαιώνει ότι οι κάμερες, όπως και όλα τα μέσα παρακολούθησης, εξυπηρετούν μονάχα τους σκοπούς αυτών που τα χειρίζονται, της εξουσίας και των παρατρεχάμενων της.

Στη συνέχεια, για να ολοκληρωθεί η παραδειγματική τιμωρία των έγκλειστων μεταναστών που τόλμησαν να απαιτήσουν το ελάχιστο, το Υπουργείο Δικαιοσύνης τους διασκόρπισε σε όλη την επικράτεια (Φυλακές νέων Βόλου, Νιγρίτας Σερρών, Δομοκού, Μαλανδρινού, Ναυπλίου, Χανίων) απομονώνοντάς τους και στερώντας τους τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας με δικηγόρο.

Στην περίπτωση των 35 από την Μόρια, τα MAT μπήκαν στον καταυλισμό κάνοντας επιχείρηση «σκούπα», με χρήση χημικών και χειροβομβίδων κρότου λάμψης. Ξυλοκόπησαν όποιον βρήκαν μπροστά τους, αρχικά στον διάδρομο και ύστερα -ακόμα και όταν η εξέγερση είχε πια τελειώσει- μέσα στα κοντέινερς. Χωρίς καμία διάκριση, σπάζουν κεφάλια, χέρια και πόδια. Για να ολοκληρώσουν το ρεσιτάλ παραδειγματικής τιμωρίας, οι μπάτσοι μάζεψαν 35 άτομα στο σωρό με μοναδικό κριτήριο το χρώμα του δέρματός τους -βάσει της πληροφορίας ότι η εξέγερση ξεκίνησε από Αφρικανούς- και τα συνέλαβαν φορτώνοντάς τους ένα βαρύτατο κατηγορητήριο. Μετά, κατά το σύνηθες, φρόντισαν να διασκορπίσουν τους προφυλακισμένους σε 4 διαφορετικές φυλακές ανά τη χώρα για να σιγουρέψουν ότι θα παραμείνουν όσο πιο απομονωμένοι γίνεται.

Μέσα στα πλαίσια της προσπάθειάς του κράτους για όσο πιο άδικη μεταχείριση γίνεται σχετικά με την υπεράσπιση τους, η δίκη τους ορίστηκε στο Μικρό ορκωτό δικαστήριο της Χίου. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι οι 5 από τους 35 κατηγορούμενους που συνεχίζουν να ζουν στη Μόρια με περιοριστικούς όρους πρέπει να καλύψουν μόνοι τους τα έξοδα της μετακίνησής τους και της επιβίωσής τους εκεί. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι με αυτή την απόφαση αποκλείουν ουσιαστικά οποιαδήποτε κατάθεση υπέρ των κατηγορουμένων στο δικαστήριο μιας και οι αυτόπτες μάρτυρες υπεράσπισης βρίσκονται σε γεωγραφικό περιορισμό στο νησί της Λέσβου μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία εξέτασης του αιτήματός τους για Άσυλο. Κάτι εξαιρετικά «βολικό» για την έκβαση της δίκης... Η εκδικητική και τιμωρητική στάση του κράτους απέναντι σε κάθε μορφή εξέγερσης έχει ως σκοπό κυρίως τον εκφοβισμό. Δεν είναι τυχαίο που η άγρια καταστολή και η απαγγελία κατηγοριών στους 35 μετανάστες έγινε μια βδομάδα μετά από μια άλλη εξέγερση στη Μόρια στην οποία μετανάστες αφρικανικής και πάλι καταγωγής προσπάθησαν να αποσπάσουν συγκρατούμενό τους από τους μπάτσους (όταν οι πρώτοι θέλησαν να τον συλλάβουν και να τον οδηγήσουν στο προαναχωρησιακό κέντρο προς απέλαση). Είναι σαφές πως οι συγκεκριμένες συλλήψεις και οι απαγγελίες κατηγοριών στοχεύουν κυρίως σε μετανάστες αφρικανικής καταγωγής που «τολμούν» να εξεγερθούν, προς παραδειγματισμό των υπολοίπων.

Για τον σχεδιασμό του υπουργείου μεταναστευτικής πολιτικής, η Π. Ράλλη, τα κέντρα κράτησης στα νησιά και οι συνθήκες εγκλεισμού που επικρατούν εκεί είναι το πρότυπο για την διαχείριση των μεταναστών/ριών. Αποτελούν κομβικό σημείο στο σχεδιασμό και στην εφαρμογή της επίσημης μεταναστευτικής πολιτικής, που επιβάλλει την αορατοποίηση των μεταναστών/ριών. Τα παραπάνω περιστατικά δεν είναι ούτε μεμονωμένα, ούτε σπάνια, ούτε ασύνδετα μεταξύ τους. Αντιθέτως, η αντι-μεταναστευτική πολιτική μέσα στην οποία αυτός ο ωκεανός καταστολής εντάσσεται, παρότι δε σταμάτησε να υλοποιείται εδώ και δεκαετίες, εντάθηκε και εντείνεται ακόμα περισσότερο από το 2015 και μετά με τις αυξημένες αφίξεις μεταναστ(ρι)ών.

Από τα κέντρα λήψεως αποφάσεων στην κεντρική Ευρώπη έως τις χώρες του Νότου όπου οι αντι-μεταναστευτικές πολιτικές υλοποιούνται, η στρόφιγγα ανοίγει ή κλείνει ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες της Ευρώπης για εργατικό δυναμικό. Οι μετανάστες/ριες βαφτίζονται «πρόσφυγες» ή «μετανάστες», «λαθραίοι» ή «νόμιμοι» κλπ κλπ με τους πιο άτυχους να αντιμετωπίζονται ως πλεονάζων πληθυσμός. Έτσι, ανάλογα με την περίπτωση «φιλοξενούνται» σε κλειστά ή ανοιχτά στρατόπεδα κράτησης στα νησιά ή την ενδοχώρα, σε φυλακές όπως η Πέτρου Ράλλη και η Κόρινθος ή βρίσκονται χωρίς χαρτιά στον δρόμο, σε καθεστώς εργασιακής ομηρίας και μαύρης εργασίας, αντιμέτωποι ανά πάσα στιγμή με τον κίνδυνο μιας σύλληψης ή με τους φασίστες.

Πρόσφατα ο υπουργός μετανάστευσης ανακοινώσε το επόμενο βήμα μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για τις επαναπροωθήσεις. Προανήγγειλε τη δημιουργία νέων και την επέκταση των

ήδη υπαρχόντων κλειστών κέντρων κράτησης στα νησιά, κάτι που από μόνο του αποτελεί ομολογία για αύξηση της καταστολής. Ως επακόλουθο, ο αριθμός των κρατουμένων μεταναστών/ριών που βρίσκονται εγκλωβισμένοι/ες θα αυξάνεται, και για τη συντριπτική πλειοψηφία τους, ο μοναδικός ορίζοντας μετά από την πολύμηνη κράτησή τους θα είναι η απέλαση.

Τα camp και επίσημα πλέον στρατιωτικοποιούνται και λειτουργούν με κανόνες «φυλακής», πάντα με τη συνεργασία αστυνομίας, στρατού, δικαστικών αρχών και ΜΚΟ. Έτσι επιτυγχάνεται η καλύτερη «διαχείριση» του μεταναστευτικού πληθυσμού, με τον αυστηρότατο έλεγχο όσων είναι εντός των στρατοπέδων, αλλά και η πειθάρχηση όσων είναι «ελεύθεροι» (αν και αναγκασμένοι να παραμείνουν στην ελληνική επικράτεια) υπό την απειλή του εγκλεισμού.

Η διαχείριση των μεταναστριών-ων γίνεται με ένα ευρύ φάσμα κατασταλτικών πρακτικών. Από τη μία άθλιες συνθήκες διαβίωσης, απομόνωση και αορατότητα, κράτηση που κανείς δεν ξέρει το τέλος της, καθημερινοί βασανισμοί και ξυλοδαρμοί για ασήμαντη αφορμή, δικογραφίες και φυλακίσεις για παραδειγματισμό. Και από την άλλη η καταστολή με το φιλανθρωπικό προσωπείο των ΜΚΟ, τον πατερναλισμό, τις αόριστες και ανεκπλήρωτες υποσχέσεις, που έχουν σαν στόχο να γίνουν οι μετανάστριες/ες πλήρως εξαρτημένες/οι από του επαγγελματίες του ανθρωπισμού, να χάσουν κάθε δυνατότητα αυτονομίας, να γίνουν τελικά παθητικές/οι δέκτες της «βοήθειας» που τους προσφέρουν, αποσυμπιέζοντας έτσι οποιαδήποτε ένταση μπορεί να δημιουργηθεί, αποτρέποντας οποιαδήποτε πιο δυναμική διεκδίκηση.

Τέλος, το κράτος, είτε στη δεξιά είτε στην αριστερή του εκδοχή, δεν ξεχνά το νομικό του οπλοστάσιο. Όταν, οι έγκλειστοι/ες μετανάστες/ριες τολμούν να προβούν στην ελάχιστη διαμαρτυρία η απάντηση είναι αμείλικτη, οργανωμένη και προμελετημένη, κάτι που, μαζί με τα παραπάνω, καθιστά σαφές πως πρόκειται για την ίδια κεντρική πολιτική απόφαση.

Το βασικό απρόβλεπτο εμπόδιο σε αυτά τα σχέδια είναι οι αντιδράσεις κυρίως από τους ίδιους τους μετανάστες-κρατούμενους, που θα θελήσουν να αντισταθούν στην αναίτια κράτηση τους. Είναι προφανές ότι οι εξεγέρσεις και οι αντιστάσεις έπονται των παραπάνω. Με την απόδοση κακουργηματικών κατηγοριών στους 8, και τους 35, το κράτος αφενός θέλει να αποδείξει την απολυτή προσήλωση στο σκοπό του, κλείνοντας το μάτι στους φασίστες, και αφετέρου να τιμωρήσει προς παραδειγματισμό, με συλλήψεις στον σωρό.

Η έκβαση αυτού το αγώνα είναι σημαντική για την συνέχιση της αντίστασης εντός και εκτός των τοιχών. Να μην αφήσουμε την δικαστική μαφία να εκβιάσει τους αγωνιζόμενους σε μια περίοδο που η καταστολή αλλά και οι εξεγέρσεις σε στρατόπεδα όπως η Μόρια -αλλά και αλλού- εντείνονται καθημερινά. Στόχος μας είναι να σταθούμε ανάχωμα στην προσπάθεια της εξουσίας για απομόνωση των μεταναστών /ριων από το κίνημα της αλληλεγγύης και τον εκφοβισμό τους, καταδεικνύοντας πως οι μόνοι που έχουν κάτι να φοβηθούν είναι οι ίδιοι οι εξουσιαστές και όσοι τους εξυπηρετούν.

Εκφράζουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας στους μετανάστες και τις μετανάστριες, δημιουργώντας από κοινού κοινότητες αγώνα και προσπαθώντας να γκρεμίσουμε κάθε τοίχο,

ορατό ή αόρατο, που βρίσκεται ανάμεσα μας. Θα συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε σε οποιαδήποτε καταστολή των μεταναστών/ριών.

Γιατί απέναντι σε οποιονδήποτε εγκλεισμό, ακόμα και σε αυτόν με το πιο ανθρωπιστικό προσωπείο, η αντίσταση, από την πιο μικρή καθημερινή πράξη μέχρι την πιο βίαιη εξέγερση, δεν είναι ούτε νόμιμη ούτε παράνομη, είναι απλά δίκαιη.

Όσο μετανάστες και μετανάστριες στοιβάζονται σε κελιά και κέντρα κράτησης, εμείς θα στεκόμαστε δίπλα τους.

Όσο άνθρωποι διαχωρίζονται με βάση τα έγγραφα που βρίσκονται στην τσέπη τους ή τη χώρα προέλευσής τους, εμείς θα φωνάζουμε ότι τα σύνορα είναι χαρακίες στο σώμα της γης και θα παλεύουμε για να τις εξαλείψουμε.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ/ΡΙΕΣ

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ 8 ΤΗΣ Π. ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ 35 ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Συντονισμός Συλλογικοτήτων και Ατόμων Ενάντια στα Κέντρα Κράτησης